

[Finansministeren]

en gang understrege, at alt det, der er sket forud, ikke forhindrer og kan aldrig forhindre en regering i at foreslå, at en fremtidig regulering af hensyn til den situation, vi befinder os i, nemlig de nyligt indgåede overenskomster, også bliver forelagt Folketinget. Det kan det naturligvis ikke.

Hr. Behnke spurgte, hvordan det ligger med indkomstoverførslerne i kommunerne, om de ville være omfattet af lovforslaget. Nu er det jo sådan, at to af de væsentlige indkomstoverførsler i kommunerne er sygedagpengene og kontanthjælpen. Sygedagpengene er omfattet heraf. Kontanthjælpen er behandlet særskilt, og det er egentlig vigtigt at hæfte sig ved, at der faktisk ikke er nogen regulering af kontanthjælpen. I 1989 blev der nemlig ikke givet 2½ pct. i forbindelse med finanslovens vedtagelse i december. Så det, regeringen foreslår her, kunne man også kalde en parallelitet til det, kontanthjælpsmodtagerne i virkeligheden lever med. Men effekten er naturligvis med i de større indkomstoverførsler for kommunerne.

Hr. Behnke nævnte også tjenestemandspensionerne og sagde, at det var forkert, de ikke var med. Der er også andre, der har været inde på det. Jeg vil blot mere for fuldstændighedens skyld sige, at tjenestemandspensionerne jo alene reguleres i forhold til den overenskomstmæssige lønstigning, og derfor er det klart, at de ikke hører hjemme i en gruppe af reguleringsændringer som den, regeringen har foreslået her.

Jeg har takket være hr. Behnke fået delvis tilslutning, men jeg hæfter mig ved, at boligydelsen ville Fremskridtspartiet i hvert fald ikke tilslutte sig. Her får man et klart indtryk af, at der er én gruppe i dette samfund, som uanset udviklingen er fuldstændig urørlig, og det kan man selvfølgelig have som standpunkt, men det er måske ikke det mest seriøse, når man skal prøve at skabe balance grupperne imellem.

Både fru Mimi Jakobsen og hr. Kofod-Svendsen var inde på, om vi befandt os i en økonomisk katastrofesituation, og om det var årsagen til, at regeringen sådan pludselig kommer med sit forslag. Det er jeg da glad for at få lejlighed til at svare på. Jeg har godt hæftet mig ved i den almindelige presseomtale, at man siger, det er et hovsforlag, og mange andre bemærkelser bliver anvendt.

Det, det handler om, er, at et overenskomstresultat er gjort op. Derudover står vi over for regulering pr. 1. juli 1989 for folkepensionister, dagpengemodtagere m.v., hvis der ikke bliver taget et initiativ.

Det, regeringen har ønsket, er at skabe størst mulig parallelitet mellem dem, der er på arbejdsmarkedet, og dem, der af en eller anden grund ikke har mulighed for at være på arbejdsmarkedet. Det er den parallelitet, vi har tilstræbt.

Jeg kan faktisk ikke se, at det kunne ske på andet tidspunkt end just nu, hvor overenskomstresultatet er gjort op, og selvfølgelig inden reguleringen træder i kraft. Om 3 uger er det for sent, for da kører edb-anlæggene, og derfor kan det altså ikke vente, hvor logisk det end kunne være, til diskussionen om den økonomiske plan. Jeg forstår meget vel logikken i at sige: Hvorfor kan vi ikke tage det ind i den samlede gryde? Men det kan man jo ikke, for hvis der ikke sker noget, inden Folketinget tager på sommerferie, så vil reguleringerne blive udløst.

Så har der jo herudover været mange bemærkninger om budgethuller osv. Jeg kan ikke lide ordet budgethul, men jeg vil gerne sige – og jeg har dog efterhånden bare en anelse erfaring i det – at udgifterne vokser hele tiden, uanset hvad man vedtager i finanslovene. Eksempelvis bliver der flere førtidspensionister, i det hele taget flere på indkomstoverførsel.

Det sker faktisk også nu og da, at flertallet i Folketinget uden om regeringen påfører os nye udgifter. Jeg har da hæftet mig ved, at forslaget om, at der skulle være fortsat betaling for hjemmehjælp efter 1. juli 1989, som er indbygget i finanslovforslaget, har et flertal forleden dag forkastet. Jeg har da også hæftet mig ved, at der er et flertal, som vil skabe bedre forhold for dem, der plejer døende i hjemmet. Jeg har også hæftet mig ved, at Fremskridtspartiet på et tidspunkt har bidraget til, at penicillin bliver gratis.

Så det er da ikke så mærkeligt, at der hele tiden er, hvad jeg vil kalde et ekstraordinært behov for at stramme op på alle disse ting; sådan er det, og derfor har det ikke noget med en katastrofesituation at gøre, og det har ikke noget med huller at gøre, men det har noget at gøre med, at en regering naturligvis vil gøre, hvad den kan for at holde udgifterne på det niveau, den har forudsat i sin økonomiske politik.